ΕΙΣ ΛΟΔΟΙΚΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ

ΑΝΕΡΡΩΣΑΝΤΑ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.



ΕΙΣ ΛΟΔΟΙΚΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΑΝΕΡΡΩΣΑΝΤΑ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

ΛΗ'γετ' ὀδυρόμενοι, ΚΕΛΤΑΙ, καὶ λήγετε πένθους·
Η'λυθεν ὀρχηθμοῦ λιγυρῆς θ' ἅμα καιρὸς ἀοιδῆς·
Εἰ δὲ δοκεῖ δακρύειν ἀπολείβετε δάκρυα χάρμης·
Ε'κφυγε γὰρ ΛΟΔΟΙΞ κρυεροῦ θανάτοιο γεφύρας.
Α'ρχετε, ΦΡΑΓΚΙΑΔΕΣ, τῶ χάρματος ἄρχετε, μοῖσαι.
Ι'μερόεντα νόσος πρώην Βασιλῆα λύπησεν
Ο'ππα μαχησόμενος δεινοῖς πολεμοῖσι βέβηκε.
Δένδρεσιν ὡς ἄνεμος πλῶσιν πάντεσσιν ἀπειλῶν
Αἰφνιδίως λήγει ὅτ' ἐπέχραεν ὄβριμος ὄμβρος·
Ω'ς ΛΟΔΟΙΚΑ νόσος πολέμου κρυόεντος ἔρυξεν.
Υ'στερον ἀλλὰ νόσου ἐπὶ κάρτερος αὐτίκα φαίνει·
Α'ρχετε, ΦΡΑΓΚΙΑΔΕΣ, τῶ χάρματος ἄρχετε, μοῖσαι.
Α'νίκ' ἐς ἡμετέρας πόλεας κακὸς ἄγγελος ἦλθε,
Πανταχόθεν φοβερός τε γόος καὶ θρῆνος ὄρωρεν·
Δαψιλέως βλεφάρων ἄπο δάκρυα πᾶσι ῥέεσκε·
Πολλὰ δὲ μυρόμενοι λαοὶ ἐπιπάγχυ σιώπων,
Πένθεσιν ἐν μεγάλοις λαλεῖ ὄμματα, γλῶσσα σιωπᾷ.



IN LUDOVICUM XV EX MORBO CONVALESCENTEM.

IDYLLIUM.

Ex Græco Latinè redditum.

PONE modum lacrymis, triftes nunc, GALLIA luctus
Excipiant hilarefque Joci, facilefque Choreæ;
Aut fi flere juvat, pariant hos gaudia fletus.
Ille tuus LODOIX, amor unicus, unica cura,
Rexque Paterque tuus, fuperatâ morte revixit.
Dicite, FRANCIADES, mea gaudia dicite, Mufæ.
Sollicitos ultor nuper tendebat in hoftes:
(Hunc vocat inde falus Populorum, hinc gloria Gentis)
Dum properat, fævus fiftit malè morbus euntem.
Ut Boreas ftragem arboribus campifque minatus
Sæpe cadit fubitò fi nubibus ingruat imber,
Sic LODOIX rapidi accinctus formidine Belli
Dum ruit, invifi fubito cadit impete morbi.
Parce metu: morbo ereptus REX firmior exit.
Dicite, FRANCIADES, mea gaudia dicite, Mufæ.
Hei mihi! Cum triftis pervafit nuncius urbes,
Undique corda humilis ftravit pavor, undique luctus.

Ἀλλ᾽ οὐ νῦν στοναχεῖτε, πόλεις, λάνθανετ᾽ ὀδυρμοῦ.

Ἄρχετε, ΦΡΑΓΚΙΑΔΕΣ, τῶ χάρματος ἄρχετε, μοῖσαι.

Μητέρες ἐν κόλποις τότε νήπια τέκνα λαβοῖσαι
Αὐτὰ, δακρύσασαι, δακρύειν Βασιλῆα δίδασκον·
Ποιμένες εἰν ὀρέεσσ᾽ αὐλοὺς ῥήγνυντο μελιπνοῦς
Ὅττι νόσῳ κεῖται Βασιλεὺς λεχέεσσι τανυσθείς·
Τῆλε δὲ παντοδαπαὶ κονάβησαν ὀδύρμασιν ὗλαι.
Μητέρες ἐν κόλποις νῦν τέκνα διδάσκετ᾽ ἀοιδάς·
Ποιμένες, εἰν ὀρέεσσι χοροὺς πεπλήγετε ποσσί.
Ὅσσον πένθος ἔην, τόσσον νῦν χάρμα γένοιτο.

Ἄρχετε, ΦΡΑΓΚΙΑΔΕΣ, τῶ χάρματος ἄρχετε, μοῖσαι.

Οὐ ῥα μάταν, ΦΡΑΓΚΟΙ, ναῶν βωμῶν τε πάροιθεν
Πάντοθε μυριάδες πολλαὶ, πρὸς γούνατα κάμψαν·
Οὔ τε μάταν ἱκετευσάμενοι ποτὶ χεῖρας ἄνισχον·
Ἐξαπίνης ἐλεῶν Θεὸς ἤλυθεν αὐτὸς ἰατρός.
Πολλάκι δάκρυ᾽ ἄχεσι τὸ φάρμακόν ἐστι μεγίστοις.

Ἄρχετε, ΦΡΑΓΚΙΑΔΕΣ, τῶ χάρματος ἄρχετε, μοῖσαι.

Βάσκε θοῶς, φάμα· ζεφύρου πτερύγεσσι φέρειο·
Βάσκε, νόσσοιο κακῆς πρόφην κακὸς ἄγγελος ἦσθα,
Ἀγγελίας ἀγαθῆς νῦν σε πρέπει ἄγγελον εἶμεν.
Ἠχὼ μὲν στέναχε, στεναχοίσης σεῖο νεωστὶ,
Ἔμπαλιν ἀλλὰ χάρει πλέον Ἠχὼ, σεῖο χαροίσης.
Αἴλινα Βωκόλικοι συριγγαῖς σύριξι μελικταὶ
Θρήνεον, ἀλλ᾽ οὐ νῦν κιθάρισδοι αἴλινα φόρμιγξ.

Protinùs ex oculis lacrymarum erumpere rivi.
Flebant certatim Populi , ſed triſte ſilebant ;
Quippe oculi luctum ingentem, non ora loquuntur.
Cedite jam lacrymæ , luctus jam cedite : vivit.
Dicite , FRANCIADES, mea gaudia dicite , Muſæ.
Complexæ in gremio dulciſſima pignora natos ,
Dum lugent Matres, natos lugere docebant.
Montibus in noſtris graciles fregere Cicutas
Paſtorum chorus omnis..... nam quæ cauſa doloris ?
Heu ! jacet infandum ! Morbi REX præda furentis !
Ad tantos gemitus ſylvæ inſonuere profundæ.....
Quid loquor ? ad cantus, Matres, nunc fingite natos :
Paſtores, agitate Choros, monteſque reſultent.
Qualis & ante fuit moeror, ſic gaudia ſunto.
Dicite, FRANCIADES, mea gaudia dicite, Muſæ.
Non equidem ad Cœlum jactarunt irrita Galli
Vota , nec incaſſum ſeſe proſtravit ad Aras
GENS TOTA. Haud fruſtrà tendunt ad ſydera palmas
Matronæ atque nurus junctuſque parentibus infans.
Ipſe Deus Cœlo Medicus deſcendit ab alto :
ſæpè adeò in precibus vera eſt medicina malorum.
Dicite, FRANCIADES, mea gaudia dicite, Muſæ.
Vade age ventorum pennis invecta , per orbem
Vade age, fama ; gravis nuper mala nuncia morbi

Πᾶσ᾽ ὕλαι μολπαῖσί τε, ϗ κτυπεῶσιν ἀοιδαῖς.

Ἴπταο ἐς κώμας, πάσης ϗ ἄστεα γαίας·

Ἴπταο, πανταχόθεν τε βόα, ἑκατόστομος ΟΣΣΑ,

Ἄρχετε, ΦΡΑΓΚΙΑΔΕΣ, τῶ χάρματος ἄρχετε, μοῖσαι.

T. Masson, Soc. Jesu.

871

Quæ fueras, populis nunc nuncia lætior esto.
Cum nuper gemeres, gemitus tibi rettulit Echo,
Gaudia nunc Echo referat, cùm gaudia spargis.
Tibia Pastorum carmen miserabile nuper
Edidit, at lætos nunc omnis Tibia cantus
Personet, omne nemus modulantibus offerat umbram.
Fer modò, fer celeres pennas, cita fama, per urbes.
Carpe Tubam, voces centenas audiat orbis.
Dicite, FRANCIADES, mea gaudia dicite, Musæ.

T. MASSON, Soc. Jesu.

Cum Permissu. Die 3 Septembris, anno 1744 FEYDEAU DE MARVILLE.

Ex Typographiâ THIBOUST, REGIS Typographi, in Plateâ Cameracensi.